

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pretiosae Occvpationes Morientivm In Societate Iesv

Nádasi, János

Romae, 1657

Cap. XIII. Familiaris erga Angelos pietas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45415

Aqua be-
nedicta sa-
pè asper-
gendum
cubic. &
ager.

Ostendebat magno cum terrore infirmus lo-
cum, in quo erat dæmon ille molossus: & loco
aquà benedictà lustrato, ex illo ad alium an-
gulum abiit dæmon. Inde rursus pulsus ea-
dem aquà, aliò & aliò ibat, donec tandem il-
lius aquæ virtute expulsus est. *Aquam benedi-
cimus, ut eà cuncti aspersi sanctificentur,* inquit
Alexand. VI. ep. 1.

8 *Libellus Regularum, rituale Romanum,*
libellus aliquis spiritualis, quem legi audiat
æger, & Officium B. Virginis, aut alius è quo
coram illo aspirationes aliqua recitentur,
multum conferent. Suadent alij & palmam
benedictam, seu ramum oliuæ, in manu, vel pe-
nes lectum, habendum; ut occurramus Chri-
sto, & dicamus: *Osanna in excelsis.*

C A P V T X I I I.

*Familiaris erga Angelos pietas pulchra
sanctè morientium occupatio.*

Bibl. PP. t.
2. col. 103.

Hist. p. 4.
l. 4. n. 88.

I **I**N hora exitus nostri adsunt boni Ange-
li, inquit Simeon ille admirandus, &
copia celestis exercitus, atq; omnes contrarie po-
restates, Principes tenebrarum: utriq; ad suas sibi
sedes animam conantes assumere, &c. Stipant bo-
ni Angeli, nec ab aduersario eam sinunt contingi.
P. Nicolaus Becanus obedientiæ ac integrita-
tis laude præclarus, post longam quartanæ
vexa-

vexationem inter eas voces, quibus se *Angelos*, pulchrorum paruulorum instar, presentes videre dicebat, animam, quam in patientiâ suâ benè possidebat, *Deo* dedit *Olomucij*. 1576.

2 De *P. Ioannis Harlemij* morte loquens *Sachinus*; Certum est, inquit, moribundo visos *Angelos*, inter recitandas *Litanias*: aiebatq; ab suo se *Custode Angelo* euocari. Fuit qui diceret, dum animam *P. Ioannes* efflaret, insolitum lumen circa eum ab sese conspectum. P 4. 1. 6. n. 257. 1578. i. Oct.

3 *P. Theodoricus Gerardi* *Viennæ* *Austriæ* felici morte excessit, *Angelico* virtutis omnigenæ splendore illustris, adeò, vt *Romæ* à *Rectore* suo & *Professore* hoc testimonium habuerit: Multas in multis alijs eminere virtutes; in *Theodorico* nullam desiderari. Hic moriens *Angelicum concentum* pro felici æternitatis prolusione habuit. 1558. d. Oct.

4 *P. Emmanuelis de Lis* mortem fuisse mortem hominis virtutis planè admirandæ, aiunt *Goanæ* annuæ. Hic in ipso mortis agone ea signa dedit, quæ & acre cum inferno hoste certamen, & ingentem animi fiduciam indicarent. Nam & *S. Michaelem* sibi contentâ voce aduocauit; & quod de *S. Martino* legitur, intrepido animo, & constanti voce, humani generis hostem increpitum ab se abegit. Quid, inquit, quæris, phantasma infernale? Non habes potestatem in me: mediante sanguine *Iesu Christi*. Ad memoriam verò *B. P. Ignatij*, inter-

N mor-

mortuis vocibus ſignificauit, ſe mirificè re-
 creari aſpectu, quo mox fruiturus erat, beatif-
 ſimæ illius animæ. Quærunť nos, & operam,
 tunc intendunt quàm maximè rebelles An-
 geli: his fidelem fidelium Angelorum manum
 opponat animus. Poſſunt illi, & volunt nos
 iuuare. *Deum* vident; & nos in *Deo*, ac propter
Deum amant. nec minùs periti, & accurati
 ſunt in nobis quærendis quàm dæmones in
 perdendis. Imò plus poſſunt, voluntq; pro no-
 bis Angeli, quàm dæmones contra nos.

Cap. 1. n. 1.

5 *Ioannem Lauretanum* ab Angelo Cuiſto-
 de ad confeſſionem generalem monitum dixi.

1581. mihi
pag. 34.

6 *Dominicus Faber* murarius egregij
 exempli Coadiutor, Florentiæ decedens è vitâ
 elegantis ſpecie Iuuenem à ſe viſum aiebat, qui
 dicebat, ſe vt illi ſupremo tempore adeſſet,
 adueniſſe; vt refert Hiſt. Soc.

Cap. 15. 10.

7 De *Elphinſtonio* inter agmina Angelo-
 rum expirante, ac recreato voce *Angeli* pro-
 mittentis fore, vt ab ipſo illius anima defer-
 retur ad gloriam beatorum, narro aliàs.

1647. 26.
Aug.

8 *P. Rodolpho Houſſin* paucis ante obitum
 horis *Mater pulchræ dilectionis*, & poſtea *An-
 gelus Tutelaris* pulcherrimi adoleſcentis ſpe-
 cie ſe in conſpectum dederunt. Quis eſt iſte
 iuuenulus, aiebat, quem video pulcherri-
 mum? O quàm eſt elegans! Et paulò poſt ex-
 pirauit, charitatis religioſiſſimæ, atq; laborio-
 ſiſſimę admirabilitate verè illud elogium, com-
 meri-

meritus, quòd *Deum*, ac *Dei Matrem* ex toto corde suo, proximum verò ex totis viribus suis dilexerit, vsq; ad mortem obitam in obsequio peste contactorum.

9 *P. Recupitus* refert se cum alijs multis Religiosis adfuisse morti cuiusdam, vt ille loquitur, boni serui *Dei* (an de Societate ille fuerit, non explicat) qui porrectum sibi ad osculum Crucifixum osculari noluit; & alijs *Iesu*, ac *Mariae* sacra nomina suggerentibus, turbato vultu *diabolum* nominauit. Quæ res merito terrore concussit omnes, donec manifestè è signis certis collegère, illum dæmone nominato indicare voluisse, quòd à dæmone prohiberetur, ne posset Crucifixum osculari, & *Iesum* ac *Mariam* pronunciarè. Quocirca omnis illa religiosa corona in genua procumbens bis repetijt: *S. Michaël, ora pro eo! S. Michaël, ora pro eo!* Ad quæ dæmon cōfestim euauit: & æger facie serenà Crucifixum sæpius osculatus, sancta *Iesu* & *Mariae* nomina in ore habens, felicem spiritum dedit. Ferè simile huic est id quod ij retulère qui adfuère cuidam ægro nostro, Crucifixum vt sibi admoueretur annuenti, sed eundem ori admotū postea non semel conspuenti. Hic nostris, ob rem inexpectatam, admiratione, terroreq; suspensis, ac ex ægro petentibus, ecquid hoc esset; respondit voce quâ potuit: Cupere se Crucifixum osculo venerari; sed, ait, quoties mihi il-

Tract. 3.
Industr.
pag. 434.

S. Michaelis
praesidi.
dium.

Doli dæ-
monis.

Orandum
pro egro
impense.

Ibid.

lum ori admouetis, toties dæmon manum suam Crucifixum inter ac os meum interijcit, vt imprimendum Crucifixo à me osculum ipse accipiat. Atq; illam ego manum conspuo quam ille mihi præbet, inuitatq; ad osculum; non verò Crucifixum meum *Iesum*, quem vos mihi optatò porrigitis. Quocirca nostris flagranter omnibus pro ægro in preces effusis, discessit ille animarum hostis: & æger Crucifixi sacram imaginem, citra impedimentum est osculatus. En quàm insidiosus tunc adest Angelus tenebrarū. Contra hūc ergò Angeli lucis ab egro, atq; à sanis pro egro, aduocandi. In gaudio, inquit laudatus initio Simeon, & exultatione cum Sanctis proficiscitur anima (quando cedit à corpore) & Angelis victoria hymnos concinentibus Deo, nec non eam seruatori Christo, & gloria Regi offerentibus, ipsumq; cum ea simul adorantibus; cum uniuerso celesti exercitu in quietis locum perducitur in gaudium ineffabile, in lumen perpetuum; ubi non est mæror, nec gemitus, neq; fletus, neq; anxietas; sed vita immortalis, & perennis letitia cum omnibus Sanctis acceptissimis Deo in regno calorum.

CAP.